

TARTSANIN POIKIA

Teuvo

Matala

TARTSANIN POIKIA

PAKINOITA

© 2023 Teuvo Matala

Taitto ja kansi: Books on Demand

Kustantaja: BoD – Books on Demand, Helsinki, Suomi

Valmistaja: BoD – Books on Demand, Norderstedt, Saksa

ISBN: 978-952-80-1683-0

TARTSANIN POIKIA

Teuvo Matala

PAKINOITA

SISÄLMYSLUETTELO

ESIPUHE	9
ENSIMMÄINEN LUKU	13
Lusikka	14
Eräselviytyjät – luontoon	16
Patsas	18
Tyhjänpäiväisyys	22
Apuraha, osa 2	23
Tuuri	24
Eräselviytyjät – ravinto	26
Painonpudotus	28
Harrastus	30
Armeijakavereita	32
Mandela	36
TOINEN LUKU	39
Korona	40
Eräselviytyjät – vesistön ylitys	42
Pieru	43
Rauhaton	45
Aine	47
Ennen	49
Lainsuojaton	54
AI	56
Eräselviytyjät – valmistelu	58
Pahvilaatikkoihmiset	59
”Susijengi”	60
Samurait	64
Pukki	66
Koiramme	68
Eräselviytyjät – pommisuoja	70
Anita	71
Usko	72
Laihdutus	76

Olut.....	78
Työ.....	80
KOLMAS LUKU.....	83
Lannoitus.....	84
Täydellinen	88
Eräselvityjät - ensiapu.....	90
Häähumu	92
Kuopio	94
Perseelle.....	95
Junassa.....	96
Sähkötupakka	98
Henkimaailma	102
Pankkiryöstö	104
Euroviisu.....	105
Eräselviytyjät - hygienia.....	106
Käyttöohje.....	107
Amerikka	108
Pesäpallomaila	112
Vaalikosinnot	114
NELJÄS LUKU.....	117
Silmänisku	118
Elokuva	120
Eräselviytyjät – vaaralliset eläimet	122
Voittajat	124
Sananlaskut	126
Uusivuosi	128
Lotto	130
Ydinaseet.....	132
Janus	134
Eräselviytyjät – suunnistaminen	136
Strutsit	140
Auttaminen.....	142
Korttipakka	144

Eräselviytyjät – ajanmittaus	148
Jalkapallo	150
Eräselviytyjät – kustannukset	152
Tyhmyys	154
VIIDES LUKU.....	157
Joki	158
Kiisseli	160
Auervaara	161
Maailmapäällikkö.....	166
Eräselviytyjät – koira.....	168
Syntymälaulu.....	170
Hammaslääkäri	172
Uskomuksia	174
Tapa	176
Eräselviytyjät – Kohtalo	180
Väritelevisio	182
KUVATIEDOT (MUSEOVIRASTO)	184
LOPPUSANA	186

ESIPUHE

Tuntemattomassa sotilaassa juuri rintamalle saapunut nuorukainen oli nolona, koska löi maihin, vaikka kra-naatti räjähti kauempana. Alikersantti Rokka vannotti pojalle, että "vaaratonta pommia ei olekaan. Mene aina maahan. Se ei ole väärin!" Tämä sama nyrkkisääntö pätee myös kanssakäyntiin eläimien kanssa. On parempi pelätä hullun lailla kaikkia otuksia, kuin joutua jonkin uhriksi. Paniikkimainen käytös voi kuitenkin mahdollisesti aiheuttaa hämmennystä sosiaalisissa tilanteissa, varsinkin esim. raveissa ja koiranäyttelyissä. Mutta edelleenkin – pysyypähän hengissä.

Kaltaiselleni eläintutkijalle otusten raivopäisyys oli tietysti este esikoiskirjaani kirjoittaessani. Tuo kirja kun nimenomaan yritti olla empiirinen tutkimus elukoista. Tein mm. tiikeriä koskevan tutkielmani pelkästään ko. himomurhaajaa käsitteleviä TV-dokumentteja kiikarilla katsoen.

On olemassa myös elukoita, joita voi mennä haastattelemaan henkilökohtaisesti. Tuttujen koiria olen haastatellut jopa ilman haarniskaa. Ja kissat kuljetuslaatikoissaan ovat useasti olleet kanssani samassa huoneessa. Lisäksi karkeasti ottaen eläimet, etenkin villieläimet, haisevat aivan käsittämättömän pahalle. Tätä ei luontodokumenteissa kerrota.

On kunnia aloittaa toinen kirjani Tuntemattomaan sotilaaseen viitaten. Se on vallan mainio romaani, ehkä se kaikkein paras. Osiltaan kai siksi, että tuossa teoksessa ei ole lainkaan vaarallisia eläimiä. Ei siinä taida olla muita

elukoita kuin hevosia, ja ne eivät ole kaikista hengenvaarallisimpia. Onhan kirjassa myös kana, joka nirhataan äkkiä.

Joka tapauksessa olen suorittanut oman osani kansallisuusvelvollisuudestani eläinten tutkimista ajatellen. Nyt siis muihin haasteisiin. Tämähän on tavallaan jatkoteos, koska toistuvana teemana on otusten elinympäristö eli luonto. Erämaillamme on niin autuasta tallustaa, kunhan pitää mielessä, että ilman katkeamatonta valppautta metsään meneminen on itsemurha.

TOTUUS

Varo lapsi väärää rasvaa ja syö aamukauras.
Muista vahvaksi kasvaa, koska totuus on hauras.

Tieto eipä muistoas vastaa,
kun totuuden pappi kastaa
lapsesi nimeksi Eilisen,
jotenkin kumman, erikoisen.

Kuin taulun vedos, surun hahmotelma
on toisen silmille ilon heiluva helma.

Totuus niin kuin viini. Se muuttuu vanhetessaan.
Joskus kokemus fiini. Joskus lemuaa etikassaan.

Joskus maku pysyy.
Riippuu keneltä kysyy.
Ja seurassa muiden
on se päätös toisten suiden.

Oi totuus, hauraan rapakon kuurainen pinta.
Et kestä luokitusta, merkkiä, leimasinta.
Missä vaiheessa noin menit rappeutumaan,
että sinusta pelkän pilkkarunon aikaan saan?

ENSIMMÄINEN LUKU

Voittojani ja surkeita epäonnistumisiani

LUSIKKA

"Tai kengännauhat. Sama asia."

Ajatelkaa, kuinka lapsellinen ja sinisilmäinen minä raukka olen koko elämäni ollut! Luulin osaavani näin viisikymppisenä jo sitoa omat kengännauhani.

Mutta menin hyörimään nettiavaruuteen ja etsimään porn sopivia pohjallisia kenkiini. Siellä huomasin, että kyllä sitä on taas tullut oltua se litran mitta. Jalkineille on nimittäin olemassa erilaisia sidontatapoja, muun muassa ns. lukkonauhoitus. Ja tällä yksinkertaisella nauhasysteemillä voidaan korjata kengän istuvuutta. En ole siis vielä koskaan osannut sitoa kengännauhojani oikein!

Tämähän on sama, kuin jos vanhempani olisivat pi-ruuttaan opettaneet minut syömään lusikalla sen kupera puoli ylöspäin. Tästä olisi tietysti tullut koko kylän vitsi, eikä minulle siitä kukaan olisi maininnut. Armeijassa sitten joku kapiainen olisi läpsinyt takaraivoon, kun olisin latkinut hernekeittoa hulluna nälästä, lusikka väärinpäin kädessäni.

Vai että kaikki selkävaivat, jalkavaivat ja kaikki henkiset vaivatkin olisivat hoituneet oikeanlaisella kengännauhoituksella? Kyllä sitä on naiivi. Miten minä osaan edes kävellä kaatumatta alituisen?

Mitäköhän muita vastaavanlaisia yksinkertaistuksia minua on tahallaan opetettu tekemään päin helvettiä? Eikö ovia tarvitsekaan aukaista? Pitäisikö rullaportaita kulkeakin niiden liikkeen suunnan vastaisesti? Onpahan tässä nyt sitten ainakin taas uusi asia mitä pelätä kuukle-auton lisäksi.

Minä ihan rehellisesti olen 45 vuotta luullut tietäväni, kuinka kengännauhat solmitaan. Ja nyt kun tuo todellisuus romahti, niin en tietenkään voi enää luottaa mihinkään. Liikun tästedes ihmisten ilmoilla kuin jokin aikakoneella nykypäivään kaapattu luolaihminen. Koskettelen asioita hermostuneesti örähdellen, koska en tajua miten systeemit toimivat.

Käytetäänkö sahatessa tosiaankin sitä sahan hammas-tettua laitaa?

ERÄSELVIYTYJÄT – LUONTOON

"Metsä poikiaan koettelee."

Kun tavan urbaani ihmislapsi on katsonut pari jaksoa *Survivormäniä* ja *Mowglin*, niin hänelle tulee kaipuu luonnon helmaan – vouhottamaan eränkävijätaidoillaan. Tai ei se oikeastaan mikään kaipuu ole, vaan sellainen vouhotuksenomainen tarve todistaa muille maskuliininen erätaitonsa. Sitä lähdetään sitten pienellä porukalla nauttimaan luonnonrauhasta, luonnon ehdoilla.

Ensimmäiseksi suunnitelmaan tulee muutos kannettavan tavaran suhteen. Päätetään jättää aggregaatti eli Markkun isän 80-luvun neljänkannettava voimakone jollekin mättäälle. Ensin Markku kuitenkin hakkaa kirveensä paskaksi irrottaessaan laitteen tankin. Sytytysnestettä kun saatetaan tarvita. Näin ryhmä soveltaa jo ensimmäisen kerran nokkeluuttaan äkkiä eteen tullessa ongelmassa. Bensa on kuitenkin edelleenkin Arton Hondan peräkontissa.

Parin tunnin kuluttua saavutaan jonkin erämaalammen rannalle. Tehdään työnjako, kuten partiossa ikään. Arto rakentaa väliaikaisen laavun, Göteborgin serkku Jan tekee polttopuita ja Markku tekee ratkaisevat päätökset, kuten yöpymispaikan valinnan.

Tunnin päästä Markku päättää, ettei yöpymispaikkaa löydy, joten istahdetaan laavulle eli muutaman märän männynoksan päälle ja tarkistetaan reppujen kollektiivinen ruo-

Kun aloin kirjoittaa tätä järjestyksessään toista pakinakirjaani, minulla oli päällimmäisenä tuntemuksenani huoli. Pelkäsin, että kirjastani tulee liian hyvä, jolloin kaikki muut maailman tarinankertojat lannistuisivat ja lopettaisivat tuotantonsa. Pelkoni osoittautui aiheelliseksi, koska kustantamot kieltäytyivät julkaisemasta teostani.

Kannen kuvassa on kusireissullansa metsään eksynyt juhannushäiden bestman. Poliisikoira sai vainun heti elokuussa.

Teuvo

BoD

9 789528 016830